

คู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประจำปีการศึกษา 2560

คำนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 6 มาตรา 48 กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัด และสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานการประเมินตนเองเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประชาสังคมเผยแพร่ต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประเมินภายนอก

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ประจำปีการศึกษา 2560 จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอื่น ๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการพัฒนาและวางระบบประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

งานประกันคุณภาพการศึกษา

สารบัญ

คำนำ

หน้า

บทที่ 1	การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	1
บทที่ 2	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย	19
	องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต	23
	องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย	33
	องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ	40
	องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	43
	องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ	46
บทที่ 3	แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน	52
บทที่ 4	นิยามศัพท์	55
บรรณานุกรม		
ภาคผนวก		

บทที่ 1

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครได้ดำเนินการพัฒนาระบบ การประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยได้ดำเนินการ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และข้อ 6 แห่ง กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพ การศึกษา พ.ศ. 2553 ประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้กำหนดกระบวนการทำงาน 4 ส่วน ได้แก่ การวางแผน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบ ประเมิน และการปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้ การดำเนินการระบบประกัน คุณภาพการศึกษาภายในมีแนวทางสำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้

1. เป้าหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา

1. ส่งเสริมพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุนของการ อุดมศึกษาครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษา และพันธกิจด้านการบริหารจัดการ ได้แก่

- 1) พันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต
- 2) พันธกิจด้านการวิจัย
- 3) พันธกิจด้านการบริการวิชาการ
- 4) พันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
- 5) การบริหารจัดการภายใต้ความสอดคล้องกับ

หลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

2. เป็นระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครอบคลุม ปัจจัยนำเข้าและกระบวนการซึ่งสามารถส่งเสริมและนำไปสู่ ผลลัพธ์ของการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ

3. เชื่อมโยงกับระบบคุณภาพอื่นที่กำหนดและเป็นนโยบาย ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) โดยเฉพาะเรื่องกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และการเชื่อมโยง กับการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอกของสำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) และการเชื่อมโยงกับผลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนา ระบบราชการ (ก.พ.ร.) เพื่อไม่ให้เป็นการทำงานซ้ำซ้อน เกินความจำเป็นหรือสร้างภาระการทำงานของหน่วยงาน

4. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ประกอบด้วย การประกันคุณภาพ 3 ระดับ ได้แก่ ระดับหลักสูตร ระดับคณะ หน่วยงานเทียบเท่าคณะ (สำนัก สถาบัน) และระดับมหาวิทยาลัย

2. นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้กำหนดนโยบายการ ประกันคุณภาพการศึกษาที่มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

นโยบายข้อ 1 เร่งรัดให้มีการพัฒนาระบบการประกัน คุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย การส่งเสริม การควบคุม การ ตรวจสอบ และการประเมินผลคุณภาพการจัดการศึกษา การ บริหารและการจัดการ

นโยบายข้อ 2 เร่งรัดให้มีกลไกในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาในทุกระดับ

นโยบายข้อ 3 เร่งดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยมุ่งเน้นคุณภาพบัณฑิต การบริหารและการจัดการ และการผลิตผลงานทางวิชาการ

นโยบายข้อ 4 เร่งรัดให้มีการพัฒนาความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับบุคคล องค์กร และหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย

นโยบายข้อ 5 ส่งเสริมให้มีการนำข้อมูลข่าวสารและผลจากกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมาเผยแพร่ต่อสังคมภายนอก

3. แนวปฏิบัติตามนโยบายการประกันคุณภาพ

จากนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาทั้ง 5 ข้อดังกล่าว แล้วนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครได้พิจารณากำหนดแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนี้

1. จัดให้มีหน่วยงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ทำหน้าที่กำกับ ดูแล รับผิดชอบการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะและมีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน คือ รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและประกันคุณภาพ

2. แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการ 3 ชุด ได้แก่

1) คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

2) คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา
ระดับคณะ สำนัก และสถาบัน

3) คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา
ระดับหลักสูตร

3. กำหนดมาตรฐาน (หรือปัจจัย) ที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษาของบัณฑิตรวมถึงตัวบ่งชี้ของคุณภาพในแต่ละมาตรฐานนั้น ๆ เพื่อใช้ เป็นแนวทางในการจัดทำระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

4. กำหนดมาตรฐานหรือเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ เอกลักษณ์ และวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย

5. พัฒนาระบบและกลไกควบคุมคุณภาพของมาตรฐานต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยกำหนดในข้อ 3 และข้อ 4 ทั้งในหน่วยงานระดับมหาวิทยาลัย ระดับคณะ สำนัก สถาบัน และระดับหลักสูตร ทั้งนี้ ต้องให้สอดคล้องปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์และแผนดำเนินงานของแต่ละหน่วยงาน

6. จัดให้มีการประชุม สัมมนา หรืออบรมบุคลากรในมหาวิทยาลัยทุกระดับให้มีความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องมีการดำเนินการควบคุมคุณภาพรวมทั้งชี้แจงให้เข้าใจชัดเจนในขั้นตอนและแนวปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อสร้างความร่วมมือร่วมใจที่ดี

7. จัดทำคู่มือประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตร ระดับคณะ สำนัก สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย

8. หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในระดับหลักสูตร ระดับคณะ สำนัก สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัยจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) เพื่อนำมาสังเคราะห์เป็นรายงานการประเมินตนเองในภาพรวมของมหาวิทยาลัย

9. ตรวจสอบประเมินผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยทุกระดับทั้งในระดับหลักสูตร ระดับคณะ สำนัก สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย ตามเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้และสอดคล้องกับภารกิจของหน่วยงานและจัดทำรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาในทุกระดับ

10. จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา (Improvement Plan) จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในวงรอบปีถัดไป

4. รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ในปีการศึกษา 2557 - 2561 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้กำหนดการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ จำนวน 14 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต

องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา

องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์

องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน
การประเมินผู้เรียน

องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ทั้งนี้ การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับหลักสูตรและการบริหารงานระดับหลักสูตรถือว่าสำคัญที่สุด
ในการผลิตบัณฑิต เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์
และเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ใช้บัณฑิต
ในคุณภาพของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

2. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ สำนัก สถาบัน

2.1 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ จำนวน 13 ตัวบ่งชี้
ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและ
วัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

ทั้งนี้ การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับคณะ เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของแต่ละ
หลักสูตรที่คณะรับผิดชอบให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและเพื่อประกอบการขึ้นทะเบียนหลักสูตร
ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

2.2 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสำนัก

สถาบัน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 19 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ

องค์ประกอบที่ 2 ภารกิจหลักของแต่ละหน่วยงาน

องค์ประกอบที่ 3 การบริหารและการจัดการ

องค์ประกอบที่ 4 การเงินและงบประมาณ

องค์ประกอบที่ 5 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ทั้งนี้ การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสำนัก สถาบัน จะมีจำนวนตัวบ่งชี้การดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่แตกต่างกันตามภารกิจของหน่วยงาน ประกอบด้วย 6 หน่วยงาน ได้แก่

หน่วยงานที่มีภารกิจวิจัย

จำนวน 1 หน่วยงาน ได้แก่ สถาบันวิจัยและพัฒนา

หน่วยงานที่มีภารกิจทางด้านวิชาการ

จำนวน 2 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน บัณฑิตวิทยาลัย

หน่วยงานที่มีภารกิจสนับสนุนการเรียนการสอนและการบริหารจัดการ จำนวน 3 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานอธิการบดี และสถาบันภาษา ศิลปะและวัฒนธรรม

3. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย

ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับมหาวิทยาลัยพิจารณาให้เป็นไปตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา
ได้แก่

1. มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัด
การศึกษา ประกอบด้วย

- 1) ด้านกายภาพ
- 2) ด้านวิชาการ
- 3) ด้านการเงิน
- 4) ด้านการบริหารจัดการ

2. มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของ
มหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

- 1) ด้านการผลิตบัณฑิต
- 2) ด้านการวิจัย
- 3) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม
- 4) ด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

ทั้งนี้ ควรมุ่งเน้นการประกันคุณภาพการดำเนินการของ
มหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของแต่ละคณะ
โดยครอบคลุมในด้านกายภาพและภารกิจของมหาวิทยาลัยรวมถึง
การประกันคุณภาพในภาพรวม

5. กลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

กลไกการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง ผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่ส่งผลให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ คณะกรรมการต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ขับเคลื่อนระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมาย โดยแบ่งออกเป็นระดับตามบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1. สภามหาวิทยาลัย เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีบทบาทหน้าที่สำคัญ ๆ ดังนี้

- กำหนดนโยบายและอนุมัติแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม การผลิตและส่งเสริมวิทยฐานะครู การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

- กำกับมาตรฐานการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา การเปิดสอนของมหาวิทยาลัย และติดตามประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

- พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

2. คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

โดยมีอธิการบดีเป็นประธาน ประกอบด้วย รองอธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน เป็นกรรมการ โดยมีบทบาทหน้าที่สำคัญ ดังนี้

- บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย
ระเบียบ ประกาศของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับนโยบาย
และวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

- จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัยและปฏิบัติตามนโยบาย
และแผนงานรวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ
ของมหาวิทยาลัย

- เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของ
มหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

3. คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับ มหาวิทยาลัย

โดยมีอธิการบดีเป็นประธาน ประกอบด้วย รองอธิการบดี
ทุกสายงาน ผู้ช่วยอธิการบดีทุกสายงาน คณบดีทุกคณะ ผู้อำนวยการ
การทุกสำนัก สถาบัน กอง และผู้แทนหน่วยงานภายในของ
มหาวิทยาลัยเป็นกรรมการ โดยมีบทบาทหน้าที่สำคัญ ดังนี้

- กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อ
ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ
การศึกษา

- เสนอแนวทางในการวางระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศ
ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานในการประกันคุณภาพภายใน

- กำกับ ติดตาม และให้ความเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ
การดำเนินการประกันคุณภาพภายในระดับคณะ สำนัก สถาบัน
และระดับหลักสูตร

- จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ระดับ
มหาวิทยาลัย

- สนับสนุนให้มีการพัฒนาคุณภาพ การติดตามคุณภาพ และการประเมินตนเอง โดยถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

4. คณะกรรมการประจำคณะ

โดยมีคณบดีเป็นประธาน โดยมีบทบาทหน้าที่สำคัญ ดังนี้

- พัฒนา ติดตาม และตรวจสอบระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาของคณะตลอดจนควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ
- ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม เทคโนโลยีสารสนเทศ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- พิจารณาหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร ของคณะ

5. คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับคณะ

โดยมีคณบดีเป็นประธาน ประกอบด้วย รองคณบดีทุกสายงานและผู้แทนสาขาวิชาหลักสูตรเป็นกรรมการ โดยมีบทบาทหน้าที่สำคัญ ดังนี้

- กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินและแนวปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับคณะ
- กำกับ ติดตาม และให้ความเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในระดับคณะ
- ประสานงาน และรวบรวมข้อมูลพื้นฐานในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของหลักสูตรที่สังกัดคณะ
- จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ระดับคณะ

6. คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับ

สำนัก สถาบัน โดยมีผู้อำนวยการสำนัก สถาบัน เป็นประธาน ประกอบด้วย ผู้บริหารของหน่วยงาน และผู้แทนพนักงานเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานเป็นกรรมการ โดยมีบทบาทหน้าที่สำคัญ ดังนี้

- กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินและแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่เห็นว่าสอดคล้องกับภารกิจของหน่วยงาน
- ประสานงาน รวบรวมข้อมูลพื้นฐาน และสนับสนุนการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของมหาวิทยาลัย
- จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ระดับสำนักสถาบัน
- ประสานงานและสนับสนุนการจัดทำรายงานประเมินตนเอง (SAR) ของมหาวิทยาลัยตามตัวบ่งชี้ที่หน่วยงานรับผิดชอบ

7. คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับ

หลักสูตร

โดยมีประธานหลักสูตรเป็นประธาน ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตรเป็นกรรมการ โดยมีบทบาทหน้าที่สำคัญ ดังนี้

- กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน และแนวปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตร
- กำกับติดตาม การดำเนินการประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตร

- ประสานงาน และรวบรวมข้อมูลพื้นฐานในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของหลักสูตรและส่งผลการประเมินตนเองระดับหลักสูตรให้กับคณะ

- จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) หลักสูตร รายงานการดำเนินงานของหลักสูตร (มคอ.7)

6. การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในจะดำเนินการหลังสิ้นสุดปีการศึกษา โดยมหาวิทยาลัยจะบันทึกผลการดำเนินงานและข้อมูลพื้นฐาน (Common Data Set) ตามระบบฐานข้อมูลด้านประกันคุณภาพการศึกษา (CHE QA Online) ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทั้งระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งจัดส่งรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในผ่านระบบฐานข้อมูลด้านประกันคุณภาพการศึกษา (CHE QA Online) ภายในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี และมหาวิทยาลัยได้กำหนดแนวทางในการจัดตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ดังนี้

1. คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร กำหนดไว้ ดังนี้

- ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อย 3 คน โดยเกินกว่ากึ่งหนึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันและอย่างน้อยหนึ่งคนต้องมีคุณวุฒิตรงกับสาขาวิชาที่ขอรับการประเมิน

- ประธานกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน

ทั้งนี้ คณะกรรมการทุกคนต้องเป็นผู้ที่ขึ้นทะเบียนผู้ประเมินคุณภาพภายใน ระดับหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

คุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับหลักสูตรของแต่ละระดับการศึกษาเป็นดังนี้

ระดับปริญญาตรี

คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาโทขึ้นไปหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป

ระดับปริญญาโท

คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป

ระดับปริญญาเอก

คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับศาสตราจารย์ขึ้นไป

2. คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ สำนัก สถาบัน

2.1 คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ กำหนดไว้ ดังนี้

- ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนอย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า
- ประธานกรรมการประเมิน ๗ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ขึ้นทะเบียนประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

- กรรมการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาอย่างน้อยร้อยละ 50 ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบันต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

คุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับคณะ เป็นดังนี้

1. ประธานกรรมการ

- ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารระดับคณบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษาในระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- ผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาในระดับคณะหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือ

- ผู้ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาแล้วว่ามีความเหมาะสม

2. กรรมการ

- กรณีเป็นอาจารย์ ต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

- กรณีเป็นฝ่ายสนับสนุน ต้องทำหน้าที่ในระดับผู้อำนวยการหน่วยงานขึ้นไปมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

2.2 คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษา
ภายใน ระดับสำนัก สถาบัน โดยหน่วยงานสามารถคัดเลือก
ผู้ตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่ผ่านการฝึกอบรม
หลักสูตรผู้ประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของ
สำนัก สถาบัน

คุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพ
ภายใน ระดับสำนัก สถาบันเป็นดังนี้

1. ประธานกรรมการ เป็นบุคลากรภายนอกมหาวิทยาลัย
2. กรรมการ เป็นบุคลากรภายในหรือภายนอก
มหาวิทยาลัย
3. กรรมการและเลขานุการ เป็นบุคลากรภายในหรือ
ภายนอกมหาวิทยาลัย

3. คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับมหาวิทยาลัย กำหนดไว้ ดังนี้

- ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนอย่างน้อย 5 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับ
ขนาดของมหาวิทยาลัย
- ประธานกรรมการประเมิน ๑ เป็นผู้ประเมินจาก
ภายนอกสถาบันที่ขึ้นทะเบียนประธานคณะกรรมการประเมิน
คุณภาพการศึกษา ภายในของสำนักงานคณะกรรมการการ
อุดมศึกษา
- กรรมการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่าน
การฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการ
อุดมศึกษาอย่างน้อยร้อยละ 50 ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบัน

ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

คุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับสถาบันเป็นดังนี้

1. ประธานกรรมการ

- ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารระดับคณบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในระดับคณะหรือเทียบเท่า หรือ

- ผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ในระดับคณะหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือ

- ผู้ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาแล้วว่ามีความเหมาะสม

2. กรรมการ

- กรณีเป็นอาจารย์ ต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

- กรณีเป็นฝ่ายสนับสนุน ต้องทำหน้าที่ในระดับผู้อำนวยการหน่วยงานขึ้นไปมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะดำเนินการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของการปฏิบัติตามแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี และแจ้งผลให้สถานศึกษาทราบรวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน เพื่อให้เป็นไปตามข้อ 36 แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

บทที่ 2

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย

ระดับมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ผลการดำเนินงานระดับ
หลักสูตร ระดับคณะ และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการในระดับ
มหาวิทยาลัย จำนวนรวม 13 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบที่	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
1 การผลิตบัณฑิต	1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินของทุกหลักสูตรที่สถาบันรับผิดชอบ
	1.2 อาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
	1.3 อาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
	1.4 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	1.5 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
2 การวิจัย	2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ

องค์ประกอบที่	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
	2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์	คะแนนเฉลี่ยของ คะแนนประเมินระดับ คณะและหน่วยงาน วิจัย
	2.3 ผลงานทางวิชาการ ของอาจารย์ประจำ และนักวิจัย	คะแนนเฉลี่ยของ คะแนนประเมินระดับ คณะและหน่วยงาน วิจัย
3 การบริการ วิชาการ	3.1 การบริการวิชาการ แก่สังคม	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
4 การทำนุบำรุง ศิลปะและ วัฒนธรรม	4.1 ระบบและกลไกการ ทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
5 การบริหาร จัดการ	5.1 การบริหารของ สถาบันเพื่อการกำกับ ติดตามผลลัพธ์ตาม พันธกิจกลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของ สถาบัน	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
	5.2 ผลการบริหารงาน ของคณะ	คะแนนเฉลี่ยของผล การประเมินระดับคณะ ทุกคณะ

องค์ประกอบที่	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
	5.3 ระบบกำกับกร ประกันคุณภาพ หลักสูตรและคณะ	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักความร่วมมืออรรถพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ตัวบ่งชี้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทาง

วิชาการ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 การบริการนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 กิจกรรมนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินการของแต่ละหลักสูตรในสถาบัน ซึ่งสามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตในหลักสูตรที่สถาบันรับผิดชอบ

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินทุกหลักสูตรที่สถาบันรับผิดชอบ

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินของทุกหลักสูตร}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่สถาบันรับผิดชอบ}}$$

หมายเหตุ

หลักสูตรที่ได้รับการรับรองโดยระบบอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาเห็นชอบ ไม่ต้องนำคะแนนการประเมินของหลักสูตรนั้นมาคำนวณในตัวบ่งชี้นี้ แต่ต้องรายงานผลการรับรองตามระบบนั้น ๆ ในตัวบ่งชี้นี้ให้ครบถ้วน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ บัณฑิตนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความมุ่งมั่นทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิตศึกษาวิจัย เพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สถาบันจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิต่างทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค 2

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก} \times 5}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}}$$

หมายเหตุ

1. คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิขอกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาซึ่งมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า และต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการอุดมศึกษา

2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ ในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอนรวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค 2

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่ง
ทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่ง
ทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 การบริการนั้กศึกษาระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาควรจัดบริการด้านต่าง ๆ ให้นักศึกษา อย่างครบถ้วนตั้งแต่การให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการ ใช้ชีวิต จัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการ เช่น ศูนย์ยื่น การศึกษา แหล่งทุน การศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูล การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อมเพื่อกำ การงานเมื่อสำเร็จการศึกษา ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวใน และนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษา และศิษย์เก่า

เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดบริการให้คำปรึกษา แนะนำด้านการใช้ชีวิต และการ เข้าสู่อาชีพแก่นักศึกษาในสถาบัน
2. มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการกิจกรรมพิเศษ นอกหลักสูตร แหล่งงานทั้งเต็มเวลา และนอกเวลาแก่นักศึกษา
3. จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อกำ การงานเมื่อสำเร็จ การศึกษาแก่นักศึกษา
4. ประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและการจัดบริการใน ข้อ 1 - 3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
5. นำผลการประเมินจากข้อ 4 มาปรับปรุงพัฒนาการให้ บริการและการให้ข้อมูล เพื่อส่งให้ผลการประเมินสูงขึ้นหรือเป็นไป ตามความคาดหวังของนักศึกษา
6. ให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ศิษย์เก่า

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ
2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ
3	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ
4	มีการดำเนินการ 5 ข้อ
5	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในภาพรวมของสถาบัน โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและการจัดกิจกรรม

2. ในแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาให้ดำเนินกิจกรรมในประเภทต่อไปนี้ให้ครบถ้วน

- กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่กำหนดโดยสถาบัน
- กิจกรรมกีฬา หรือการส่งเสริมสุขภาพ
- กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีน้ำเงิน
- กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
- กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

3. จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา

4. ทุกกิจกรรมที่ดำเนินการ มีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป

5. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา

6. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ
2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ
3	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ
4	มีการดำเนินการ 5 ข้อ
5	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อม และความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตามทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไกตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่น ๆ ของสถาบัน และ 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สอนองยูทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพโดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัย และการจัดสรรทุนวิจัยจากงบประมาณของสถาบันให้กับบุคลากร ส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่อาจารย์และนักวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม ตลอดจนมีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิ์ของงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
2. สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้
  - ห้องปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือหน่วยวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัย

- ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
- สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการการวิจัย
- กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)

3. จัดสรรงบประมาณของสถาบัน เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

4. จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ

5. มีการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัย มีการสร้างขวัญและกำลังใจตลอดจนยกย่องอาจารย์และนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น

6. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ
2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ
3	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ
4	มีการดำเนินการ 5 ข้อ
5	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบันและที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน

นอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สถาบันได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของสถาบัน โดยเฉพาะสถาบันที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับสถาบัน เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมิน (เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบัน) ของทุกคณะและหน่วยงานวิจัยในสถาบัน

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของผลการประเมินเงินสนับสนุนงานวิจัย
ของทุกคณะและหน่วยงานวิจัย}}{\text{จำนวนคณะและหน่วยงานวิจัยทั้งหมดของสถาบัน}}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและ นักวิจัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่า อาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานทางวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือ บทความวิชาการที่ตีพิมพ์ ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติตีพิมพ์ในวารสาร วิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus หรือตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานที่ทำร่วมกับอุตสาหกรรมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว โดยมีวิธีการคิด ดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับสถาบันเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมินผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยของทุกคณะและหน่วยงานวิจัยในสถาบัน

สูตรการคำนวณ :

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนผลการประเมินผลงานทางวิชาการของทุกคณะและหน่วยงานวิจัย}}{\text{จำนวนคณะและหน่วยงานวิจัยทั้งหมดในสถาบัน}}$$

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญการให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการ นอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันควรคำนึงถึงกระบวนการในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยการศึกษาความต้องการของกลุ่มเป้าหมายนำมาจัดทำแผนบริการวิชาการ ทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และการบริการวิชาการที่สถาบันจัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชนหรือสังคมโดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการ และนำมาจัดทำเป็นแผนการใช้ประโยชน์จนเกิดผลลัพธ์ที่สร้างความพึงพอใจต่อชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. กำหนดชุมชนหรือองค์การเป้าหมายของการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมโดยมีความร่วมมือระหว่างคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า
2. จัดทำแผนบริการวิชาการโดยมีส่วนร่วมจากชุมชนหรือองค์การเป้าหมายที่กำหนดในข้อ 1
3. ชุมชนหรือองค์การเป้าหมายได้รับการพัฒนาและมีความเข้มแข็งที่มีหลักฐานที่ปรากฏชัดเจน
4. ชุมชนหรือองค์การเป้าหมายดำเนินการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
5. สถาบันสามารถสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกในการพัฒนาชุมชนหรือองค์การเป้าหมาย

6. ทุกคณะมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแผนบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันตามข้อ 2 โดยมีจำนวนอาจารย์เข้าร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของอาจารย์ทั้งหมดของสถาบัน ทั้งนี้ต้องมีอาจารย์มาจากทุกคณะ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ
2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ
3	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ
4	มีการดำเนินการ 5 ข้อ
5	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่น ๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ พิธีกรรม สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตามจุดเน้นของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เกณฑ์มาตรฐาน

1. กำหนดผู้รับผิดชอบในการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
2. จัดทำแผนด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน
3. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
4. ประเมินความสำเร็จของตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
5. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำงานบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม
6. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
7. กำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ
2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ
3	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ
4	มีการดำเนินการ 5 ข้อ
5	มีการดำเนินการ 6 - 7 ข้อ

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของสถาบันเพื่อการกำกับ
ติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มสถาบัน
และเอกลักษณ์ของสถาบัน
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ผลการบริหารงานของคณะ
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ระบบกำกับ การประกันคุณภาพหลักสูตร
และคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของสถาบันเพื่อการกำกับติดตาม

ผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และ

เอกลักษณ์ของสถาบัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมในการดำเนินพันธกิจหลัก สถาบันอุดมศึกษา จำเป็นต้องมีการจัดทำแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของสถาบันให้สอดคล้องกับเป้าหมายและกลุ่ม สถาบัน ตลอดจนจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากร การเงิน ความเสี่ยง และการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

เกณฑ์มาตรฐาน

1. พัฒนาแผนกลยุทธ์จากผลการวิเคราะห์ SWOT กับ วิสัยทัศน์ของสถาบัน และพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงินและ แผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลาเพื่อให้บรรลุผลตามตัวบ่งชี้ และเป้าหมายของแผนกลยุทธ์
2. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกคณะดำเนินการ วิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่ประกอบไปด้วย ต้นทุนต่อหน่วยใน แต่ละหลักสูตร สัดส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนานักศึกษา อาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อวิเคราะห์ ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ในการผลิตบัณฑิตและโอกาสในการแข่งขัน

3. ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานตามพันธกิจของสถาบันและให้ระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม

4. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการที่อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน

5. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในสถาบันมีการดำเนินการจัดการความรู้ตามระบบ

6. การกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหาร และแผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน

7. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในสถาบันมีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายในตามระบบกลไกที่สถาบันกำหนด ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ
2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ
3	มีการดำเนินการ 3 – 4 ข้อ
4	มีการดำเนินการ 5 – 6 ข้อ
5	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ผลการบริหารงานของคณะ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของคณะจะสามารถสะท้อนได้ว่าในแต่ละสถาบันได้มีการกำกับ ติดตามและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตรของแต่ละคณะให้เป็นไปเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้องและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งมีผลการดำเนินงานในแต่ละพันธกิจ การบริหารจัดการอยู่ในระดับใด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับคณะของทุกคณะ

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับคณะของทุกคณะ}}{\text{จำนวนคณะทั้งหมดในสถาบัน}}$$

หมายเหตุ

คณะที่ได้ดำเนินการตามระบบคุณภาพระบบอื่น ๆ ที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาเห็นชอบและมีการประเมินตามระบบดังกล่าว ไม่ต้องนำคะแนนผลการประเมินของคณะนั้นมาคำนวณในตัวบ่งชี้ แต่ต้องรายงานผลนี้ให้ครบถ้วน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันมีหน้าที่กำกับการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับหลักสูตรและคณะ โดยมีการดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริมสนับสนุน กำกับติดตาม การดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนดสะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบและกลไกในการกำกับติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะให้เป็นไปตามองค์ประกอบประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ
2. มีคณะกรรมการกำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ 1 และรายงานผลการติดตามให้กรรมการระดับสถาบันเพื่อพิจารณา
3. มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตรและคณะ ให้เกิดผลตามองค์ประกอบประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ
4. นำผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรและทุกคณะที่ผ่านการพิจารณาของกรรมการระดับสถาบันเสนอสภาสถาบันเพื่อพิจารณา

5. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากสภาสถาบันมาปรับปรุงหลักสูตรและการดำเนินงานของคุณให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

6. มีผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ
2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ
3	มีการดำเนินการ 3 – 4 ข้อ
4	มีการดำเนินการ 5 ข้อ
5	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

บทที่ 3

แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผล การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

การประเมินระดับมหาวิทยาลัยจะสะท้อนผลการดำเนินงานของผู้บริหารมหาวิทยาลัยใน 4 พันธกิจ รวมทั้งระบบการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยด้วย โดยแสดงเป็นค่าเฉลี่ยในแต่ละพันธกิจ นอกจากนั้น มีการวิเคราะห์แยกเป็น ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลลัพธ์ด้วย เพื่อให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนาตามตารางต่อไปนี้

ตารางวิเคราะห์ผลการประเมินระดับมหาวิทยาลัย

องค์ประกอบคุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย					ผลการประเมิน
	ตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	
						0.00 - 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 - 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 - 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 - 4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51 - 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก
1	5	1,2,1,3	1,4,1,5	1,1		
2	3	2,2	2,1	2,3		
3	1	-	3,1	-		
4	1	-	4,1	-		
5	3	-	5,1,5,3	5,2		
รวม	13	3	7	3		
ผลการประเมิน						

* ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 เป็นค่าคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับหลักสูตรของทุกหลักสูตร

* ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 เป็นค่าคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับคณะทุกคณะ

มหาวิทยาลัยควรวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาในแต่ละองค์ประกอบด้วยตามตัวอย่างดังต่อไปนี้
ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา
องค์ประกอบที่ 1 – องค์ประกอบที่ 5

จุดเด่น
1.
2.
จุดที่ควรพัฒนา
1.
2.

บทที่ 4

นิยามศัพท์

การจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM)

หมายถึง การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กรซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุดโดยที่ความรู้มี 2 ประเภท คือ

1. **ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge)** เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคล ในการทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้ง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์ บางครั้งจึงเรียกว่า เป็นความรู้แบบนามธรรม

2. **ความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge)** เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวมถ่ายทอดได้โดยผ่านวิธีต่าง ๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่าง ๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

นพ.วิจารณ์ พานิช ได้ให้ความหมายของคำว่า “การจัดการความรู้” คือ เครื่องมือเพื่อการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย 4 ประการไปพร้อม ๆ กัน ได้แก่ บรรลุเป้าหมายของงาน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรไปเป็นองค์กรเรียนรู้และบรรลุความเป็นชุมชน เป็นหมู่คณะ ความเอื้ออาทรระหว่างกันในที่ทำงาน

การจัดการความรู้เป็นการดำเนินการอย่างน้อย 6 ประการ ต่อความรู้ ได้แก่

- (1) การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กร
- (2) การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ
- (3) การปรับปรุง ดัดแปลง หรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะต่อการใช้งานของตน
- (4) การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจการงานของตน
- (5) การนำประสบการณ์จากการทำงาน และการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสกัด “ขุมความรู้” ออกมาบันทึกไว้
- (6) การจัดบันทึก “ขุมความรู้” และ “แก่นความรู้” สำหรับไว้ใช้งาน และปรับปรุงเป็นชุดความรู้ที่ครบถ้วน ลุ่มลึก และเชื่อมโยงมากขึ้นเหมาะต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้น

โดยที่การดำเนินการ 6 ประการนี้บูรณาการเป็นเนื้อเดียวกัน ความรู้ที่เกี่ยวข้องเป็นทั้งความรู้ที่ชัดเจนอยู่ในรูปของตัวหนังสือ หรือ รหัสอย่างอื่นที่เข้าใจได้ทั่วไป (Explicit Know ledge) และ ความรู้ฝังลึกอยู่ในสมอง (Tacit Know ledge) ที่อยู่ในคนทั้งที่อยู่ในใจ (ความเชื่อ ค่านิยม) อยู่ในสมอง (เหตุผล) และอยู่ในมือ และส่วนอื่น ๆ ของร่างกาย (ทักษะในการปฏิบัติ) การจัดการความรู้ เป็นกิจกรรมที่คนจำนวนหนึ่งทำร่วมกันไม่ใช่กิจกรรมที่ทำโดยคนคนเดียว

การตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การตีพิมพ์ผลงานวิชาการฉบับสมบูรณ์ในลักษณะของรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับคณะและต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (Peer review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย

การเทียบเคียงผลการดำเนินงาน (Benchmarking) หมายถึง วิธีการในการวัดและเปรียบเทียบผลผลิต บริการ และวิธีการปฏิบัติกับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่า เพื่อนำผลการเปรียบเทียบมาใช้ในการปรับปรุงองค์กรของตนเพื่อมุ่งความเป็นเลิศทางธุรกิจ

การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผนกระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรรทรัพยากร การปฏิบัติการผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (Organization – wide goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผลเป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (Alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายใน ระบบการจัดการผลการดำเนินการมีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ หมายถึง โครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับนานาชาติ หมายถึง การเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ในระดับภูมิภาคอาเซียน หมายถึง การเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานการประชุมหรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อย ร้อยละ 25 โดยต้องมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นด้วยและมีบทความที่มาจากหน่วยงานภายนอกสถาบันอย่างน้อย 3 หน่วยงาน และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย

ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ จากต่างประเทศ อย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น และบทความที่มาจากต่างประเทศอย่างน้อย 3 ประเทศ และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

**บทความในการประชุมวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติที่นำเสนอให้กองบรรณาธิการหรือคณะกรรมการจัดประชุมพิจารณาคัดเลือกต้องเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และได้รับการตีพิมพ์ ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหา หรือการแสวงหาความรู้ใหม่ ตลอดจนจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหรือทดลอง วิเคราะห์และตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะ ประเภทต่าง ๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะ ซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพ ตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่ (1) ทัศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรม และงานออกแบบประเภทอื่น ๆ (2) ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วย ดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมทั้ง

การแสดงรูปแบบต่าง ๆ และ (3) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วย บทประพันธ์และกวีนิพนธ์รูปแบบต่าง ๆ

แนวโน้ม (Trends) หมายถึง สารสนเทศที่เป็นตัวเลข ซึ่งแสดงให้เห็นทิศทาง และอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลลัพธ์ของสถาบัน หรือความคงเส้นคงวาของผลการดำเนินการในแต่ละช่วงเวลา แนวโน้มแสดงผลการดำเนินการของสถาบันตามลำดับเวลาโดยทั่วไปการแสดงผลแนวโน้มได้จะต้องมีข้อมูลในอดีตอย่างน้อยสามจุด (ไม่รวมค่าคาดการณ์) ทั้งนี้ ในทางสถิติ อาจจำเป็นต้องแสดงจำนวนข้อมูลมากกว่านี้เพื่อยืนยันแนวโน้ม ระยะห่าง ระหว่างจุด

ข้อมูลที่แสดงแนวโน้มขึ้นกับรอบเวลาของกระบวนการที่นำเสนอหา กรอบเวลาสั้นต้องมีการวัดถี่ขึ้น ในขณะที่รอบเวลาที่ยาวกว่าอาจ ต้องใช้ช่วงเวลานาน จึงจะทราบแนวโน้มที่สื่อความหมายได้ชัดเจน

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้สถาบันประสบความสำเร็จหรือสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้น ๆ มีหลักฐานของความสำเร็จ ปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนจนความรู้และประสบการณ์ บันทึกเป็นเอกสาร เผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ประสบการณ์ด้านการทำวิจัย หมายถึง มีประสบการณ์ด้านการทำวิจัยเป็นผลสำเร็จมาแล้วโดยมีหลักฐานเป็นผลงานที่นำเสนอในที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceeding) ที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) หรือตีพิมพ์ในวารสาร หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) หรือเป็นผลงานที่เป็นรูปเล่มซึ่งนำเสนอแหล่งทุน

วิจัย หรือนำเสนอผู้ว่าจ้างในการทำวิจัยนั้น ๆ และเป็นผลงาน
ที่แหล่งทุนวิจัยหรือผู้ว่าจ้างวิจัยได้ตรวจรับงานเรียบร้อยแล้ว
ซึ่งเป็นผลงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา
ของอาจารย์ประจำหลักสูตร โดยให้รายงานผลงานวิจัยของ
อาจารย์ ประจำหลักสูตรทุกคนไว้ในเอกสารหลักสูตร ทั้งนี้ การ
รายงานผลงานวิจัยที่ดีพิมพ์ให้รายงานในลักษณะของการเขียน
บรรณานุกรม หรือการเขียนเอกสาร อ้างอิงทางวิชาการ กล่าวคือ
ระบุชื่อเจ้าของผลงาน ชื่อผลงาน ปีที่พิมพ์และแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่
ผลงาน

ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ

หมายถึง บทความจากผลงานวิจัย หรือบทความวิชาการที่ได้รับการ
การตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐาน
ข้อมูล Thai - Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสาร
วิชาการระดับชาติตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ

หมายถึง บทความจากผลงานวิจัย หรือบทความวิชาการที่
ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูล
สากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago
Journal Rank : [www. scimagojr.com](http://www.scimagojr.com)) หรือฐานข้อมูล ISI Web of
Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation
Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus
หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

แผนกลยุทธ์ หมายถึง แผนระยะยาวของสถาบันโดยทั่วไปมักใช้เวลา 5 ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทาง การพัฒนาของสถาบัน แผนกลยุทธ์ประกอบไปด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ ผลการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม กลยุทธ์ต่าง ๆ ของสถาบันควรครอบคลุมทุกภารกิจของสถาบัน ซึ่งต้องมีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแต่ละกลยุทธ์ และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เพื่อวัดระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์ โดยสถาบันนำแผนกลยุทธ์มาจัดทำแผนดำเนินงานหรือแผนปฏิบัติการประจำปี

แผนกลยุทธ์ทางการเงิน หมายถึง แผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของสถาบันที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน สถาบันควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินลงทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่สถาบันใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียม การศึกษางบประมาณแผ่นดิน หรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือสถาบันจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่น ๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นมูลค่ารวมทั้งมีการวิเคราะห์ต้นทุนของการดำเนินงานด้วย เช่น ต้นทุนต่อหน่วยใน

การผลิตบัณฑิตในแต่ละหลักสูตร โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน 1 ปี เป็นแผนที่ถ่ายทอดแผนกลยุทธ์สู่ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วยโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น รวมทั้งมีการระบุผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการ งบประมาณในการดำเนินการ รายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน

พหุวิทยาการ หรือ สหวิทยาการ หลักสูตรพหุวิทยาการ พหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หรือ สหวิทยาการ (Interdisciplinary)

หมายถึง การใช้องค์ความรู้หลายสาขาวิชา หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์มาผสมผสานใช้ในการวิเคราะห์ วิจัยและสังเคราะห์ขึ้นเป็นองค์ความรู้ใหม่และพัฒนาเป็นศาสตร์ใหม่ขึ้น

หลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หมายถึง หลักสูตรที่นำเอาความรู้หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์เข้ามาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ วิจัย จนกระทั่งผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ องค์ความรู้เป็นศาสตร์ใหม่ขึ้นหรือเกิดอนุศาสตร์ใหม่ขึ้น

ตัวอย่างหลักสูตรที่เป็นสหวิทยาการ เช่น

วิศวกรรมชีวการแพทย์ (วิศวกรรมศาสตร์ + แพทย์ศาสตร์)

ภูมิศาสตร์สารสนเทศ (ภูมิศาสตร์ + เทคโนโลยีสารสนเทศ)

วิศวกรรมนาโน (วิศวกรรมศาสตร์ + วิทยาศาสตร์ - เคมี)

ตัวอย่างหลักสูตรที่ไม่ใช่สหวิทยาการ เช่น คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การศึกษาเพื่อการพัฒนา (ที่มา : คณะอนุกรรมการปรับปรุงเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 7/2549 เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2549)

พิชญพิจารณา (Peer review) หมายถึง การตรวจเยี่ยมโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ซึ่งสามารถให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเชิงพัฒนาแก่สถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพและสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ข้อเสนอแนะในเชิงพัฒนาแก่สถาบันอุดมศึกษา

ระบบและกลไก

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่น ๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การ หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หมายถึง สาขาวิชาตามคุณวุฒิหรือตำแหน่งทางวิชาการที่สัมพันธ์กับศาสตร์ที่เปิดสอนมิใช่สัมพันธ์กับรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร เช่น เป็นศาสตร์ในกลุ่มสาขาวิชา (Field of Education) เดียวกันตาม ISCED 2013 (คณะกรรมการการอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ 12/2554 เมื่อ 17 พฤศจิกายน 2554 หนังสือ เวียนที่ ศธ 0506(2)/ว506 ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2554)

หน่วยงานหรือองค์การระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานภายนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์การกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

หลักธรรมาภิบาล หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่าง ๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน ธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หากได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนา เท่านั้น แต่รวมถึงศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและความถูกต้องชอบธรรมทั้งปวงซึ่งวิญญูชนพึงมีและพึงประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ การปราศจากการแทรกแซงจากองค์การภายนอก เป็นต้น

หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสมจะนำมาปรับใช้ในภาครัฐมี 10 องค์ประกอบ ดังนี้

1) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการรวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน โดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนา ปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

2) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงาน โดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์กร สามารถใช้ทรัพยากร ทั้งด้านต้นทุนแรงงาน และระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองของความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

3) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

4) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะรวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

5) หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรีโดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่าง ๆ และสามารถตรวจสอบได้

6) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหา หรือประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

7) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่น ๆ (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้างความพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

8) หลักนิติธรรม (Rule of Law) คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติและคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

9) หลักความเสมอภาค (Equity) คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับบริการ อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกด้านชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่น ๆ

10) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

อาจารย์ หมายถึง คณาจารย์ ซึ่งจะมีตำแหน่งทางวิชาการที่ประกอบด้วย อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาที่มีหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัย และปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลาตามภาระงานที่รับผิดชอบในหลักสูตรที่เปิดสอน (มิใช่เต็มเวลาตามเวลาทำการ) (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548) สำหรับ

อาจารย์ที่สถาบันจ้างเข้ามาเป็นอาจารย์ประจำด้วยเงินรายได้
หน่วยงานจะต้องมีสัญญาจ้างที่มีการระบุระยะเวลาการจ้างอย่าง
ชัดเจนและไม่น้อยกว่า 9 เดือน ในสัญญาจ้างจะต้องระบุหน้าที่
ภาระงานให้ชัดเจนไม่น้อยกว่าหน้าที่ของอาจารย์ประจำตามที่
กำหนดตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการ
บริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ให้นับระยะเวลา
การทำงานสำหรับอาจารย์ที่บรรจุใหม่ในปีที่ประเมิน ดังนี้

9 – 12 เดือน	คิดเป็น 1 คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น 0.5 คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำเต็มเวลาที่มี
ภาระหน้าที่ในการบริหารหลักสูตร และจัดการเรียนการสอน โดย
วางแผน ติดตาม ทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร และปฏิบัติงาน
ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น
มีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่า 5 คน
และทุกคนเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกัน
ไม่ได้ ยกเว้นอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาโทและปริญญา
เอกในสาขาวิชาเดียวกันได้ หรือเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรใน
หลักสูตรพหุวิทยาการได้อีก 1 หลักสูตร โดยต้องเป็นหลักสูตรที่
ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ได้ประจำอยู่แล้ว (คณะกรรมการ
การอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ 2/2549 วันที่ 2 กุมภาพันธ์
2549) ทั้งนี้ กรณีบัณฑิตศึกษาอนุมัติให้เป็นอาจารย์ประจำ
หลักสูตรได้มากที่สุดเพียง 2 หลักสูตรเท่านั้น หากมีการเปลี่ยน

แปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร ขอให้นำเสนอโดยดำเนิน เช่นเดียวกับ การนำเสนอหลักสูตรปรับปรุงเล็กน้อย โดยนำเสนอต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติหรือให้ความเห็นชอบ และเสนอให้คณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบตามแบบฟอร์ม สมอ.08 ภายใน 30 วัน

ทั้งนี้ อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน ให้พิจารณาว่า

- คุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรนั้นหรือไม่ตามการแบ่งสาขาวิชาของ ISCED2013 (UNESCO)

- กรณีมีตำแหน่งทางวิชาการให้พิจารณาจากผลงานทางวิชาการและประสบการณ์การทำงานวิจัยด้วย

นิยามตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ฉบับ พ.ศ. 2558

อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรนั้นที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษาและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา

อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน ซึ่งมีหน้าที่สอนและค้นคว้า วิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน แต่ต้องเป็นหลักสูตรที่อาจารย์ผู้นั้นมีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตร ที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตาม ประเมินผลและการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาโดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้น พหุวิทยาการหรือสหวิทยาการให้เป็น อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตรและเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถซ้ำได้เกิน 2 คน

อาจารย์พิเศษ หมายถึง ผู้สอนที่ไม่ใช้อาจารย์ประจำ

ทั้งนี้ หากหลักสูตรใดใช้คำพิจารณาตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 นิยามอาจารย์ประจำหลักสูตร ในตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรจะหมายถึง อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ตามความหมายที่ปรากฏในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558

บรรณานุกรม

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2554. คู่มือการประกัน
คุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา
พ.ศ. 2553.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2558. คู่มือการประกัน
คุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ฉบับปี
การศึกษา 2557. สิงหาคม 2560.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. 2557. แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการ
ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร พ.ศ. 2557.

ประกาศ กกอ. 2542. แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552.

ภาคผนวก

**องค์ประกอบและตัวบ่งชี้เพื่อรับ
การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
แหล่งข้อมูล และผู้จัดเก็บข้อมูล
ระดับมหาวิทยาลัย
ประจำปีการศึกษา 2560**

องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้	ชนิด ของ ตัวบ่งชี้	ผู้กำกับตัวบ่งชี้	หน่วยงานและตัวบ่งชี้สำหรับหน่วยงาน							
			คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย	สำนักส่งเสริมวิชาการฯ	สำนักวิทยบริการฯ	สำนักงาน อธิการบดี		สถาบันภาษา ศิลปะ ฯ	สถาบันวิจัยและพัฒนา
							กองกลาง	กองนโยบายและแผน		
องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต										
1.1 ผลการ บริหาร จัดการ หลักสูตร โดยรวม	0	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ ผู้รับผิดชอบดำเนินการ - ผู้อำนวยการสำนัก ส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของสำนัก ส่งเสริมวิชาการและ งานทะเบียน	☆		☺					
1.2 อาจารย์ ประจำ สถาบัน ที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอก	1	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - หัวหน้างานบริหาร บุคคลและนิติการ ผู้รับผิดชอบดำเนินการ - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของงาน บริหารบุคคลและ นิติการ	☆				☺			
1.3 อาจารย์ ประจำ สถาบันที่ ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการ	1	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - หัวหน้างานบริหาร บุคคลและนิติการ ผู้รับผิดชอบดำเนินการ - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของงาน บริหารบุคคล ฯ	☆				☺			

องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้	ชนิด ของ ตัวบ่งชี้	ผู้กำกับตัวบ่งชี้	หน่วยงานและตัวบ่งชี้สำหรับหน่วยงาน								
			คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย	สำนักส่งเสริมวิชาการฯ	สำนักวิทยบริการฯ	สำนักงาน อธิการบดี			สถาบันวิจัยและพัฒนา	
							กองกลาง	กองนโยบายและแผน	กองพัฒนานักศึกษา		
1.4 การบริการ นักศึกษา ระดับ ปริญญาตรี	P	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - รองอธิการบดี ฝ่ายกิจการนักศึกษา <u>ผู้รับผิดชอบดำเนินการ</u> - ผู้อำนวยการ กองพัฒนานักศึกษา - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของ กองพัฒนานักศึกษา	☆		☆	☆			☺		
1.5 กิจกรรม นักศึกษา ระดับ ปริญญาตรี	P	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - รองอธิการบดีฝ่าย กิจการนักศึกษา <u>ผู้รับผิดชอบดำเนินการ</u> - ผู้อำนวยการกอง พัฒนานักศึกษา - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของ กองพัฒนานักศึกษา	☆						☺		
องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย											
2.1 ระบบและ กลไกการ บริหารและ พัฒนางาน วิจัยหรืองาน สร้างสรรค์	P	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - ผู้อำนวยการสถาบัน วิจัยและพัฒนา - รองผู้อำนวยการ สถาบันวิจัยและ พัฒนา	☆								☺

องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้	ชนิด ของ ตัวบ่งชี้	ผู้กำกับตัวบ่งชี้	หน่วยงานและตัวบ่งชี้สำหรับหน่วยงาน								
			คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย	สำนักส่งเสริมวิชาการฯ	สำนักวิทยบริการฯ	สำนักงาน อธิการบดี			สถาบันภาษา ศิลปะฯ	สถาบันวิจัยและพัฒนา
							กองกลาง	กองนโยบายและแผน	กองพัฒนานักศึกษา		
		<u>ผู้รับผิดชอบดำเนินการ</u> - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของสถาบัน วิจัยและพัฒนา									
2.2 เงินสนับสนุน งานวิจัย และงาน สร้างสรรค์	I	<u>ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้</u> - ผู้อำนวยการสถาบัน วิจัยและพัฒนา - รองผู้อำนวยการ สถาบันวิจัยและพัฒนา <u>ผู้รับผิดชอบดำเนินการ</u> - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของสถาบัน วิจัยและพัฒนา	☆								☺
2.3 ผลงานทาง วิชาการ ของอาจารย์ ประจำและ นักวิจัย	O	<u>ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้</u> - ผู้อำนวยการสถาบัน วิจัยและพัฒนา - รองผู้อำนวยการ สถาบันวิจัยและพัฒนา <u>ผู้รับผิดชอบดำเนินการ</u> - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของสถาบัน วิจัยและพัฒนา	☆	☆							☺

องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้	ชนิด ของ ตัวบ่งชี้	ผู้กำกับตัวบ่งชี้	หน่วยงานและตัวบ่งชี้สำหรับหน่วยงาน								
			คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย	สำนักส่งเสริมวิชาการฯ	สำนักวิทยบริการฯ	สำนักงาน อธิการบดี			สถาบันภาษา ศิลปะ ฯ	สถาบันวิจัยและพัฒนา
							กองกลาง	กองนโยบายและแผน	กองพัฒนานักศึกษาศิลปะ ฯ		
องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ											
3.1 การบริการ วิชาการแก่ สังคม		ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - ผู้อำนวยการสถาบัน วิจัยและพัฒนา ผู้รับผิดชอบดำเนินการ - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของสถาบัน วิจัยและพัฒนา	☆						☆	☺	
องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม											
4.1 ระบบและ กลไกการ ทำนุบำรุง ศิลปะและ วัฒนธรรม	P	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - ผู้อำนวยการสถาบัน ภาษา ศิลปะ และ วัฒนธรรม ผู้รับผิดชอบดำเนินการ - รองผู้อำนวยการ สถาบันภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรม - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของสถาบัน ภาษา ศิลปะ และ วัฒนธรรม	☆							☺	

องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้	ชนิด ของ ตัวบ่งชี้	ผู้กำกับตัวบ่งชี้	หน่วยงานและตัวบ่งชี้สำหรับหน่วยงาน								
			คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย	สำนักส่งเสริมวิชาการ	สำนักวิทยบริการฯ	สำนักงาน อธิการบดี			สถาบันภาษา ศิลปะฯ	สถาบันวิจัยและพัฒนา
							กองกลาง	กองนโยบายและแผน	กองพัฒนามหาวิทยาลัย		
องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ											
5.1 การบริหาร ของสถาบัน เพื่อการ กำกับติดตาม ผลลัพธ์ตาม พันธกิจกลุ่ม สถาบัน และ เอกลักษณ์ ของสถาบัน	P	<u>ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้</u> - ที่ปรึกษามหาวิทยาลัย - รองอธิการบดีฝ่าย วางแผนและประกัน คุณภาพ - ผู้อำนวยการฝ่าย วางแผนและพัฒนา <u>ผู้รับผิดชอบดำเนินการ</u> - หัวหน้างานคลัง - หัวหน้าหน่วยตรวจสอบ ภายใน - หัวหน้างานวิเคราะห์ แผนและติดตาม ประเมินผล - คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบและ ประเมินผลงาน ของมหาวิทยาลัยฯ - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของงาน ประกันคุณภาพ การศึกษา					☺	☺			
							☆	☆	☆	☆	

องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้	ชนิด ของ ตัวบ่งชี้	ผู้กำกับตัวบ่งชี้	หน่วยงานและตัวบ่งชี้สำหรับหน่วยงาน									
			คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย	สำนักส่งเสริมวิชาการฯ	สำนักวิทยบริการฯ	สำนักงาน อธิการบดี			สถาบันภาษา ศิลปะฯ	สถาบันวิจัยและพัฒนา	
							กองกลาง	กองนโยบายและแผน	กองพัฒนานักศึกษาศึกษา			
5.2 ผลการ บริหารงาน ของคณะ	P	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - รองอธิการบดี ฝ่ายวางแผนและ ประกันคุณภาพ ผู้รับผิดชอบดำเนินการ - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของ งานประกันคุณภาพ การศึกษา	☆				☺					
5.3 ระบบกำกับ การประกัน คุณภาพ หลักสูตร และคณะ	O	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ ผู้รับผิดชอบดำเนินการ - ผู้อำนวยการสำนัก ส่งเสริมวิชาการและ งานทะเบียน - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของสำนัก ส่งเสริมวิชาการและ งานทะเบียน	☆		☺							

หมายเหตุ

** ตัวอักษร	I	หมายถึง	ปัจจัยนำเข้า
	P	หมายถึง	กระบวนการ
	O	หมายถึง	ผลลัพธ์
** เครื่องหมาย	☺	หมายถึง	เป็นหน่วยงานที่เป็นผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
	☆	หมายถึง	เป็นหน่วยงานที่ให้ข้อมูลเบื้องต้น

**ปฏิทินการปฏิบัติงาน
ประกันคุณภาพการศึกษา
ประจำปีการศึกษา 2560**

กิจกรรม		วัน/เดือน/ปี
1. การวางแผนและปรับปรุงแผนการดำเนินการ (Plan)		
1.1	ประกาศตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร คณะ สำนัก สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2560	ก.ค. 60
1.2	แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา 2560	ก.ค. 60
1.3	แต่งตั้งคณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา 2560	ก.ค. 60
1.4	แต่งตั้งผู้รับผิดชอบดูแลตัวบ่งชี้เพื่อรับการประกันคุณภาพภายใน ประจำปีการศึกษา 2560	ก.ค. 60
2. ดำเนินงานตามแผนงานที่วางได้ (Do)		
2.1	หลักสูตร คณะ สำนัก สถาบัน และมหาวิทยาลัย ดำเนินการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ประจำปีการศึกษา 2560	ก.ค.60 – มิ.ย.61
2.2	โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้พื้นฐานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	ม.ค. – มิ.ย.61
2.3	โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของหลักสูตรและหน่วยงานภายใน	ม.ค. – มิ.ย.61
2.4	โครงการเตรียมความพร้อมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	ม.ค. – มิ.ย.61
2.5	อบรมการจัดทำฐานข้อมูลระบบ CHE QA Online ระดับหลักสูตร	ก.ค. 61
2.6	หลักสูตรจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตร (มคอ.7) ประจำปีการศึกษา 2560 แล้วเสร็จ	ก.ค. 61
2.7	จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตร (มคอ.7) ประจำปีการศึกษา 2560 ในระบบ CHE QA Online เพื่อรองรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในผ่านระบบ CHE QA Online	ก.ค. 61

กิจกรรม		วัน/เดือน/ปี
2.8	คณะ สำนัก สถาบัน จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ประจำปีการศึกษา 2560 แล้วเสร็จ	ส.ค. 61
2.9	จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ระดับคณะ ประจำปีการศึกษา 2560 ในระบบ CHE QA Online เพื่อรองรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ผ่านระบบ CHE QA Online	ส.ค. 61
2.10	จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ระดับมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2560 แล้วเสร็จ	ก.ย. 61
2.11	จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ระดับมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2560 ในระบบ CHE QA Online เพื่อรองรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ผ่านระบบ CHE QA Online	ก.ย. 61
2.12	ทุกหลักสูตร และทุกหน่วยงานระดับคณะ สำนัก สถาบัน และมหาวิทยาลัยทบทวนรายงานการประเมินตนเอง (SAR) เพื่อเตรียมการประเมินและแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินของแต่ละหลักสูตรและหน่วยงาน	ก.ค. - ก.ย.61
3. ประเมินคุณภาพการศึกษา (Check)		
3.1	ประชุมติดตามการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในของหน่วยงาน ประจำปีการศึกษา 2560	ก.ค.60-มิ.ย.61
3.2	ติดตามผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ของหน่วยงาน รอบ 6 เดือน (1 ก.ค. 60 - 31 ธ.ค. 60)	ม.ค. 61
3.3	ติดตามผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ของหน่วยงาน รอบ 9 เดือน (1 ก.ค. 60 - 31 มี.ค. 61)	เม.ย. 61
3.4	การตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ประจำปีการศึกษา 2560	ก.ค. 61
3.5	จัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ของหลักสูตร ประจำปีการศึกษา 2560 ในระบบ CHE QA Online และส่งผลการประเมินเข้าระบบ CHE QA Online	ก.ค. 61

กิจกรรม		วัน/เดือน/ปี
3.6	การตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ สำนัก สถาบัน ประจำปีการศึกษา 2560	ส.ค. 61
3.7	คณะจัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา 2560 ในระบบ CHE QA Online และส่งผลการประเมินเข้าระบบ CHE QA Online	ส.ค. 61
3.8	สำนัก สถาบัน จัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ภายใน ประจำปีการศึกษา 2560	ส.ค. 61
3.9	การตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2560	ต.ค. 61
3.10	มหาวิทยาลัยจัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ภายใน ประจำปีการศึกษา 2560 ในระบบ CHE QA Online พร้อมกับส่งผลการประเมินเข้าระบบ CHE QA Online	พ.ย. 61
3.11	นำเสนอรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา 2560 ให้กับคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยและคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ และนำลงสู่การปฏิบัติ	พ.ย. – ธ.ค.61
3.12	เผยแพร่รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา 2560 ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องและสาธารณะ	ธ.ค. 61
4. หน่วยงานทุกระดับจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงตามผลการประเมินและนำผลการประเมินไปใช้ในการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปีต่อไป (Act)		
4.1	จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา (Improvement plan) ประจำปีการศึกษา 2560 จากผลประเมินคุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับหลักสูตร ระดับคณะ สำนัก สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย	พ.ย. – ธ.ค.61
4.2	นำเสนอแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา (Improvement plan) ประจำปีการศึกษา 2560 จากผลประเมินคุณภาพการศึกษา ภายใน ให้กับคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยและคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา	พ.ย. – ธ.ค.61

	กิจกรรม	วัน/เดือน/ปี
4.3	<p>นำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา (Improvement plan) ประจำปีการศึกษา 2560 มาจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของหลักสูตร คณะ สำนัก สถาบัน และมหาวิทยาลัย และนำไปปฏิบัติให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง</p>	ก.ค.61-มิ.ย.62

หมายเหตุ

เนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีการเปิด - ปิด ภาคเรียนการศึกษาของอาเซียนการดำเนินการประกันในปีการศึกษา 2560 จึงเริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2560 - มิถุนายน 2561 และสถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดส่งรายงานประจำปี ฯ ผ่านระบบ CHE QA Online ภายใต้มติชนพตศจิกายนของทุกปี

**ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราค่าตอบแทน
กรรมการประเมินคุณภาพ
การศึกษากายใน พ.ศ. 2559**

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราค่าตอบแทนกรรมการประเมิน
คุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ. 2559

เพื่อให้การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 31 (1) (2) แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2557 โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ในคราวประชุมครั้งที่ 6/2559 เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2559 จึงกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราค่าตอบแทนคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราค่าตอบแทนกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ. 2559”

ข้อ 2 ให้ยกเลิก

2.1 ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราค่าตอบแทนกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ. 2556 ลงวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2556

2.2 ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เรื่อง กำหนดอัตราค่าตอบแทนกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 ลงวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2558

2.3 ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เรื่อง กำหนดอัตราค่าตอบแทนกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 ลงวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2558

ข้อ 3 หลักเกณฑ์และอัตราค่าตอบแทนตามประกาศนี้ ให้ใช้ในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2558 เป็นต้นไป

/ข้อ 4....

ข้อ 4 ในประกาศนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
“กรรมการ”	หมายความว่า	คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ประกอบไปด้วย ประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ
“สกอ.”	หมายความว่า	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
“ระดับสถาบัน”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
“ระดับคณะ”	หมายความว่า	คณะ สถาบัน สำนัก และ/หรือ หน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
“ระดับหลักสูตร”	หมายความว่า	หลักสูตรหรือสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีสถานะเปิดหลักสูตรในปีที่ประเมิน

ข้อ 5 คณะกรรมการแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- (1) ระดับมหาวิทยาลัย
- (2) ระดับคณะ หรือหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะ
- (3) ระดับหลักสูตร

ข้อ 6 หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของกรรมการ ดังนี้

(1) **ระดับสถาบัน**

(ก) คณะกรรมการประเมินต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน อย่างน้อย

5 คน

(ข) ประธานกรรมการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกมหาวิทยาลัย ที่ขึ้นทะเบียนประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ และสถาบัน ของ สกอ.

(ค) กรรมการ/กรรมการและเลขานุการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกมหาวิทยาลัยที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินระดับคณะและสถาบัน ของ สกอ. อย่างน้อยร้อยละ 50 ส่วนผู้ประเมินจากภายในมหาวิทยาลัยต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินระดับคณะและสถาบันของ สกอ.

/(2) ระดับคณะ....

(2) ระดับคณะ หรือหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะ

(ก) คณะกรรมการประเมิน ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนอย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของคณะ หรือหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะ

(ข) ประธานกรรมการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกมหาวิทยาลัย ที่ขึ้นทะเบียนประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ และสถาบัน ของ สกอ.

(ค) กรรมการ/กรรมการและเลขานุการ เป็นผู้ประเมินจากภายใน หรือภายนอกมหาวิทยาลัยที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินระดับคณะและสถาบัน ของ สกอ.

(3) ระดับหลักสูตร

หลักเกณฑ์และคุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับหลักสูตร ของแต่ละระดับการศึกษา เป็นดังนี้

(1) ระดับปริญญาตรี คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาโทขึ้นไป หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป

(2) ระดับปริญญาโท คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป

(3) ระดับปริญญาเอก คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับศาสตราจารย์ขึ้นไป

(ก) คณะกรรมการประเมิน ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนอย่างน้อย 3 คน โดยเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยและอย่างน้อย 1 คน ต้องมีคุณวุฒิตรงกับสาขาวิชาที่ขอรับการประเมิน

(ข) ประธานกรรมการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกมหาวิทยาลัย และขึ้นทะเบียนผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของ สกอ.

(ค) กรรมการ/กรรมการและเลขานุการเป็นผู้ประเมินจากภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัยที่ขึ้นทะเบียนผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของ สกอ. หรือผู้ประเมินที่ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้ประเมิน โดยมหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการจัดอบรม ในกรณีเป็นผู้ประเมินจากภายในมหาวิทยาลัย ต้องไม่สังกัดหลักสูตรที่รับการประเมิน

/ข้อ 7....

ข้อ 7 ขั้นตอนและแนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

(1) ระดับมหาวิทยาลัย

(ก) ให้งานประกันคุณภาพการศึกษา พิจารณาคัดเลือกคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน โดยให้คัดเลือกคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ที่มีคุณสมบัติเป็นไปตาม ข้อ 6 (1)

(ข) งานประกันคุณภาพการศึกษา จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

(ค) งานประกันคุณภาพการศึกษา จัดส่งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน และประสานงานกับคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อดำเนินการต่อไป

(2) ระดับคณะ หรือหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะ

(ก) ให้คณะ หรือหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะ ที่รับการประเมินคุณภาพภายใน พิจารณาคัดเลือกคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน โดยให้คัดเลือกคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ที่มีคุณสมบัติเป็นไปตาม ข้อ 6 (2)

(ข) ให้คณะ หรือหน่วยงาน ส่งรายชื่อคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ที่คัดเลือกแล้ว พร้อมระบุตำแหน่ง ประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ ไปยังงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติและจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

(ค) งานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย จัดส่งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในกลับไปยังคณะหรือหน่วยงานเพื่อให้คณะหรือหน่วยงาน จัดส่งคำสั่งและประสานงานกับคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อดำเนินการต่อไป

(3) ระดับหลักสูตร

(ก) ให้หลักสูตร ที่รับการประเมินคุณภาพภายใน พิจารณาคัดเลือกคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน โดยให้คัดเลือกคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ที่มีคุณสมบัติเป็นไปตาม ข้อ 6 (3)

//(ข)ให้หลักสูตร....

(ข) ให้หลักสูตร ส่งรายชื่อคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ที่คัดเลือกแล้ว พร้อมระบุตำแหน่ง ประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ ไปยังงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะ เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติและจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

(ค) งานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะ จัดส่งคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร กลับไปยังหลักสูตร และสำเนาคำสั่งให้มหาวิทยาลัยทราบ ให้หลักสูตรจัดส่งคำสั่งและประสานงานกับคณะกรรมการเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ 8 หลักเกณฑ์และอัตราค่าตอบแทน

(1) ระดับมหาวิทยาลัย ให้เบิกจ่ายจากเงินรายได้ของ
มหาวิทยาลัย ดังนี้

ตำแหน่ง	บุคลากร	ผู้ทรงคุณวุฒิ
1.1 ประธานกรรมการ	-	ไม่เกิน 7,000 บาท / ครั้ง
1.2 กรรมการ	ไม่เกิน 2,500 บาท / ครั้ง	ไม่เกิน 5,000 บาท / ครั้ง
1.3 กรรมการและเลขานุการ	ไม่เกิน 2,500 บาท / ครั้ง	-

(2) ระดับคณะ หรือหน่วยงานเทียบเท่าคณะ ให้เบิกจ่ายจาก
เงินรายได้ของคณะหรือหน่วยงานแล้วแต่กรณี ดังนี้

ตำแหน่ง	บุคลากร	ผู้ทรงคุณวุฒิ
1.1 ประธานกรรมการ	-	ไม่เกิน 5,000 บาท / ครั้ง
1.2 กรรมการ	ไม่เกิน 1,500 บาท / ครั้ง	ไม่เกิน 3,000 บาท / ครั้ง
1.3 กรรมการและเลขานุการ	ไม่เกิน 1,500 บาท / ครั้ง	ไม่เกิน 3,000 บาท / ครั้ง

(3) ระดับหลักสูตร ให้เบิกจ่ายจากเงินรายได้ของคณะหรือ
หน่วยงานแล้วแต่กรณี ดังนี้

ตำแหน่ง	บุคลากร	ผู้ทรงคุณวุฒิ
1.1 ประธานกรรมการ	-	ไม่เกิน 3,000 บาท / ครั้ง
1.2 กรรมการ	ไม่เกิน 1,000 บาท / ครั้ง	ไม่เกิน 2,000 บาท / ครั้ง
1.3 กรรมการและเลขานุการ	ไม่เกิน 1,000 บาท / ครั้ง	ไม่เกิน 2,000 บาท / ครั้ง

ข้อ 9....

ข้อ 9 การเบิกจ่ายค่าตอบแทนกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามประกาศนี้ให้เบิกจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ให้เบิกจ่ายตามการดำเนินงานจริง โดยคำนึงถึงภาระงบประมาณการเงินของคณะ และมหาวิทยาลัยตามสมควร

ข้อ 10 ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามประกาศนี้ และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดประกาศ ณ วันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2559

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชรินทร์ วะสินนท์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ปรึกษาและผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วงษ์สวัสดิ์
รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและประกันคุณภาพ

ผู้จัดทำ

นางสาวจันทร์ฉาย	อินธิแสน	พนักงานธุรการ ส 4
นางสาวศุภานาฏ	บุญชัยศรี	นักวิชาการศึกษา
นางสาวศิริพร	ชาวชายโขง	นักวิชาการศึกษา

งานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
<http://eqa.sru.ac.th/th>

